

DOŚLEPION (1) *part praet pass pf*

N pl subst n (praed) doślepiiony.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nieczuły, całkowicie niewrażliwy, ostatecznie zaślepiiony:

*Wyrażenie: »doślepiiony oczy« [aluzja do tekstu biblijnego Is 6/10]: Ale kto o to nic nie dba/ nie wie o tym nie pyta/ powiada Pan/ iż y tá trochá co miał będzie odietá od niego/ á będą do końca doślepiiony oczy iego. *RejAp* 69v.*

Cf DOŚLEPIĆ

JZ